

[Lizzie Lichtenberg]

Vi hæfter os ved – og det er vi til fulde enige med ministeren i – at det overskydende prove- nu, der kommer fra finanslovsforligets besparel- ser, netop tænkes anvendt til fritagelse for sær- lige grupper, og her tænker vi selvfølgelig først og fremmest på døende i eget hjem for betaling for varig hjemmehjælp.

Vi må i Folketinget vænne os til at betragte de ældre som værende en uensartet gruppe mangeårige: det er jo en 30-års-generation, vi taler om, nemlig fra 60 til 90 år. De er lige så forskellige, som vi andre er, og har derfor også forskellige behov, og de har også forskellige muligheder for selv at yde noget. Jeg synes, net- op socialministerens forslag er udtryk for respekt for de ældre ved, at man vil lade dem, der har mulighed for det, betale selv. Det tror jeg man må vænne sig til. Det er en uensartet gruppe med mange muligheder, og jeg synes ikke, det er særlig værdigt, at man mener, at de ældre er én gruppe, der er svag, og som ikke kan noget. Jo, de kan noget – det er vores egne forældre. Vi vil selv også være aktive ældre, der kan noget.

(Kort bemærkning).

Hanne Andersen (S):

Ikke alle ældre er svage, ikke alle ældre er ude af stand til at gøre noget selv, men nogle er naturligvis.

Den konservative ordfører talte om den gun- stige effekt for samfundsforholdene.

Nu foreslås timeantallet ændret fra 6 til 3. Det er selvfølgelig en lille forbedring. Men alligevel skal der fortsat bruges mange ressourcer, mange timer, på at administrere en ordning for egenbetaling, der stadig væk ikke omfatter – i gennemsnit – større beløb end dem, vi hidtil har set. Men der skal administreres i hjemmene, i kommunerne, over edb-anlæg, og det er i hvert fald ikke afbureaukratisering. Det er heller ikke en håndsrækning til dem, der vælger at blive hjemme frem for at måtte benytte et andet til- bud i samfundet.

(Kort bemærkning).

Lizzie Lichtenberg (KF):

Det er da korrekt, som den socialdemokrati- ske ordfører, fru Hanne Andersen, fremfører, at samspilsproblemerne ikke bliver helt afskaffet, men de bliver dog lempet. Som fru Hanne An-

dersen og Socialdemokratiet ved, var årsagen til, at forligspartierne fraveg vores forlig fra 1988 og udsatte betalingsfriheden for den vari- ge hjemmehjælp, dette lands almindelige øko- nomiske situation.

Når vi ikke kan betale alt, hvad vi har lyst til, må vi prioritere. I denne situation har vi altså dels ud fra vores grundsynspunkt om respekt for de ældre og de ældres muligheder valgt at prioritere således, at vi vil lade dem betale, der har mulighed for det, og det vil de også gerne, dels og ikke mindst fordi vi ved, at der er stor hjemmehjælpsmangel. Det er ikke, fordi vi øns- ker et rationeringssystem, men vi må have en eller anden mekanisme, der gør, at man ikke bare bliver oversvømmet med krav i kommunerne under henvisning til loven: »Jeg har ret til at få en hjemmehjælp gratis« – og »Jeg har ret til at få en hjemmehjælp«. Jeg ved godt, at det er kommunerne selv, der visiterer, men det er altså også kommunerne, der har henstillet til os, at de ikke bliver udsat for så hårdt et pres, der kan blive ved, at man henviser til loven. Der er altså god sammenhæng i, hvad den konser- vative grundholdning er, nemlig respekt for det enkelte menneske, men så sandelig også hjælp til dem, der har hjælp behov.

(Kort bemærkning).

Hanne Andersen (S):

Jeg er enig med den konservative ordfører i, at det selvfølgelig er dejligt at have en ret, men som det blev sagt, skal det jo vurderes, om der er behov.

Jeg medgiver også gerne, at dette spørgsmål naturligvis drejer sig om en politisk priorite- ring, men vi havde en helt anden prioritering i december: Vi havde f.eks. ikke en prioritering, der hed lettelse af formuesskatterne.

(Kort bemærkning).

Inger Stilling Pedersen (KRF):

Den konservative ordfører sagde bl.a., at alle, der har råd til det, skal betale. Problemet er ba- re, at man går så langt ned, at man får mange med, der faktisk ikke har råd til at betale.

Noget andet er, at man vel ikke bare kan komme og forlange hjemmehjælp. Hvis man er så dårlig, at man har brug for den, kommer bå- de læge, sygeplejersker og alle institutioner ind i det og afgør, i hvilket omfang og hvor mange timer det skal være.